

Narodno-glasbene novosti.

„Glasbena Matica“ je razglasila to-le: Po društvenih pravilih §. 2. lit. b. je „Glasbeni Matici“ nalog, nabirati po vsi slovenski zemlji „narodne pesni“, ki se nahajajo med narodom, in skrbeti za to, da se te pesni v lepo vrejeni zbirki na svetlo dajo.

Nekaj narodnih napevov hrani uže „Glasbena Matica“ v svojem arhivu, a želeti bi bilo, da bi prijatelji petja bolj zanimali se za to narodno blago. Zato prosi odbor gospode rodoljube, naj bi nabirali in zapisavali narodne napeve; vsaka drobtina se hvaležno sprejme. Prvi glas melodije popolno zadostuje, besede pa, ako je moč, naj se zapisujejo v vseh kiticah.

Lit. d. istega §. naklada „Glasb. Matici“ dolžnost, „utemeljiti na Slovenskem po možnosti pevsko-glasbeno šolo“. Žal, da po preteku enega desetletja društvo še nima premoženja za ustanovitev glasbene šole. Naj bi torej prijatelji domače glasbe vabili rodoljube k pristopu in nabirali kake darove, ki se bodo po izročenju želji naložili k ustanovnici in o svojem času porabili v določeni namen.

Po §. 5. ima vsak družabnik pravico:

- da pride k občnemu zboru in da se v njem glasi pri vseh razgovorih, ter da glasuje in voli odbor, pa da more tudi biti sam izvoljen;
- da odboru podaja nasvete o društvenih namerah;
- da brezplačno dobiva po društvu izdane muzikalije;
- da rabi društveno knjižnico, vendar proti temu, da položi jemstvo (garancijo) za izposojeno delo.

§. 6. Družabniki plačujejo na leto 2 gold. avstr. velj. in ustanovniki po 40 gld. avst. velj. ali vse skupaj ali pa v štirih letnih obrokih zaporedoma po 10 gold.; častni družabniki so društvenine prosti. Vsako letno plačilo se društvu odšteje vsaj do konca junija meseca.

Odlomek §. 8. in 9.

Občni zbor ima pravico:

- voliti odbor in v njem še posebej prvosednika in blagajnika;
- presojsati odborovo poročilo o društvenem delovanju;
- odobravati ali ometovati račun minolega in proračun bodočega leta.

Občni zbor razsoja o vseh društvenih rečeh sploh, katere niso odboru izrekoma odločene ter o dvomnih stvaréh je samo on konečno veljaven tolmač društvenih pravil.

Vsak glasuje in voli osobno, samo vnanji družabniki smejo voliti pismeno, svoje ime na volilnem listku dodavši.

§. 10. Voditelj društvu je odbor, v katerem je s prvosednikom in blagajnikom vred 20 odbornikov, katerih najmanj 12 mora prebivati v Ljubljani. Odbor ima nalog skrbeti za to, da se doseže društveni namen, in zato še posebno pravico vnanje družabnike po potrebi postavljati za poverjenike, katerim je nalog poročati o zadevah narodne glasbi v svojem okraju, nabirati narodne pesni in pridobivati družabnike.

Odbor se voli vsako leto izmed vseh družabnikov, samo izmed častnih ne. Bivši odborniki se smejo zopet voliti.

„Glasbena Matica“ ima na razpolaganju naslednje muzikalije, katere bode po okolnostih in po razmerah dohodkov dala v tisk:

- A. Nédved: Četverglasna slovenska maša v 7 delih za moški zbor.
- A. Foerster. Šopek slovenskih narodnih pesnij za sopran, alt in moški zbor.

3. *** Transkripcija dr. B. Ipavčevega napeva „Bodi zdrava domovina“ za glasovir.

4. F. S. Vilhar. Dva samospeva za viši in nižji glas in glasovir.

5. X. zvezek „Glasb. Maticice“. Partiture raznih napevov.

Slovensko slovstvo.

* *Poezije zložil S. Gregorčič*. V Klein in Kovačevi tiskarni je v krasni obliki na svetlo prišel zvezek liričnih pesmi, ki jih je zložil naš novi pesnik S. Gregorčič, ki si je v kratkem času mnogo častilcev pridobil. Gregorčič se odlikuje pred mnogimi drugimi slovenskimi poeti sedanjega časa s tem, da on ne gleda samo na zunanjo obliko, da ne vidi v poeziji samo besedne igrace jezikoslovcev, ampak da zna v vsako svojih pesmic položiti pravo poetično jedro, pesniško misel. Pesmi tistih, ki mislijo, da je poezija dekla filologije, se bodo zgubile, kolikor tudi bi se jim reklame delalo; Gregorčičeve pesmi pa bodo ostale, ker „iz srca svoje so kali pognale“. Čestitamo toraj njemu in slovenskemu narodu za to lepo slovensko knjigo. Nadrobneje bomo morda še poročali.

* „*Krain, Küstenland und Dalmatien*, geschildert von Dr. Franz Sövidá“, XI. zvezek knjig izhajajočih pod naslovom: „die Länder Oesterreich-Ungarns in Wort und Bild, herausgegeben von Dr. Friedrich Umlauf, Verlag von Karl Graeser, Wien I. Wallfischgasse 6“ — nam je ravno kar v pravlični obliki tiskan, došel v roke. — Knjiga, pisana v prvi vrsti za ptujce, opisuje lego in velikost, zemljo in vode, podnebje in pridelke, upravo, narodne in verske razmere ter dodaja kratek zgodovinski pregled, vse mično in nepristransko, na pr. omenja naša pesnika Vodnika in Prešerna, pa tudi Anastazija Grüna z enakim priznanjem. Nad to prinaša knjiga mnogo ličnih podob iz naše domovine, tako, da bo tudi domačinom dobro došla.

Životopisne črtice.

Anton Alojzij Wolf,

knezoškof ljubljanski.

Spisal Ivan Lavrenčič.

IV.

(Dalje.)

Od ponedeljka do četrtega (10. svečana) počivalo je truplo pokojnega na mrtvaškem odru v véliki škofjski dvorani, katera je bila preprežena od vrha do tal s črnim suknom. Trije lustri so jo razsvetljevali, ter po trojni gredi okrog odra stali so veliki svečniki z debelimi gorečimi svečami. Tudi veliko vencev obdajalo je mrliča, ki je bil oblečen v škofovo mašno obleko, z mitro na glavi in škofovo palico v roci, ter s častnimi cesarskimi redovi ob zglavji. Na strani pa molili so po dnevi in dolgo v noč en duhovnik in štirje bogoslovci v cerkveni opravi. Ljudstva vseh stanov mrgolelo je okrog visokega mrliča vse dni.

V sredo zarano so ga mazilili ali balzamovali. Tú so zapazili zdravniki, da je bila vélika žila privodnica (aorta) vkoščena ter zamašena; zato ni zamogla kri se pretakati in od tod oni hudi krči in voda v glavi. Drob so